

Trăng Treo Trên Trại Tù

**Ta về Bù Gia Mập cuối năm,
Nhìn dòng sông nhỏ chảy âm thầm.
Dấu mùa chinh chiến ngày xưa ấy,
Như còn gọi nhớ một mùa Xuân.**

**Thương chiếc cầu xưa đã gãy rời
Hận lòng như thác nước về khơi
Đêm nay trăng tỏa Bù Gia Mập,
Mơ một ngày mai dậy đất trời.**

**Em vẫn chờ ta giữa phố phường,
Nhọc nhằn theo nắng gió quê hương.
Gởi cả tấm lòng về Sông Bé
Dòng sông nhẩn nhục và đau thương.**

**Anh ở đây, rừng núi hoang vu,
Đêm nghe suối kể chuyện lao tù.
Bao năm mồ hoang đời “cải tạo”
Bạn bè anh giấc ngủ thiên thu.**

Trăng treo trên trại tù hoang vắng
Nhật nhòa như hình bóng ma trôi
Đoàn tù chiến bại buồn câm nín,
Lỡ phút sa cơ, hận một đời.

Chiến mã gục đầu trong túi nhục,
Tan hàng! Ai làm chuyện này ra!
Thân mình không đau vì đày đọa,
Mà lòng hổ thẹn với Ông Cha.

Chiến mã buồn vì trò hưng phế,
Bạn thù tráo trở giữa quê hương.
Súng gươm đã chết theo dòng lệ
Còn gì cung tiễn với yên cương.

Vận nước, ngậm hờn thân chiến mã
Nhục nhằn lê bước giữa rừng hoang
Sông Bé lặng buồn trôi trong nắng,
Khóc quê hương bao nỗi kinh hoàng.

Máu lệ thêm hồng trang chiến sử
Gông cùm, đày đọa, chẳng hề than.
Tù thuở súng gươm ngăn cường địch
Chỉ mong quê Mẹ được bình an.

Cả một giang sơn đầy gấm vóc,
Bỗng trở thành tù ngục trại giam
Cả một khung trời đầy hoa mộng
Ai gây nên hoang phế điêu tàn.

Sẽ có một ngày anh trở lại,
Thăm dòng sông cũ lững lờ trôi
Nghe những hồn ma than trong gió
Đã chết oan khiên nửa cuộc đời.

**Em gắng chờ nhau một ngày về
Cho dù cách trở vạn sơn khô,
Đêm nay trăng đượm màu ly biệt
Càng thêm chua xót mỗi tình quê**

**Nhìn vàng trăng chéch xuyên rừng lá,
Mà lòng quặn thắt nỗi đau thương
Tình trai đã nợ cùng sông núi,
Bao giờ rửa được hờn quê hương.**

Trại tù Bù Gia Mập 1979

Lê Tấn Dương
(Đặc San Lâm Viên)

www.vietnamvanhien.org

